

Šopek Marijinih čednostij.

V. Čistost.

ilo je 4. maja l. 1868. V neko kato-
liško cerkev v Berolinu je prišla pre-
prosta deklica. Skoraj glasno jokajoč
je stopila k Marijinemu altarju in po-
ložila nanj lep cvetlični šopek in dve
sveči. Njen glasen jok je čul pobožen
Marijin častilec, ki je bil takrat v
cerkvi, in jo sočutno vprašal, zakaj
tako joka. Deklica mu je odgovorila:

„Gotovo ste slišali o veliki nesreči,
ki se je dogodila zjutraj v tvornici za
milo. Kotel za plin se je razpočil;
trije delavci so bili precej ubiti, se-
demnajst drugih hudo ranjenih in mej
temi so tudi trije umrli še tisti dan. Mene je zjutraj
poslala gospa v ono tvornico. Ko grem mimo cerkve,
pravi mi notranji glas: Stopi v cerkev in zmoli češče-
nomarijo, saj zvečer ne boš mogla iti k Šmarnicam.
Jaz storim tako, stopim v cerkev in izmolim jedno
češčenamarijo, potem pa grem naprej po opravku. V
trenutku, ko se bližam tvornici, zaslišim strašansko pok.
Ko bi ne bila šla v cerkev, bi bila prišla ravno v tren-
nutku nesreče v tvornico in bi zdaj ležala pod podr-
tijami.“ Zopet se je pobožna deklica zjokala in potem
je še rekla: „O, kaj bi začeli moja mati, ko bi jaz
umrla!“

Obilno je poplačala Marija deklici samo jedno
češčenamarijo, ki jo je izmolila, ker se ni mogla isti
dan udeležiti prelepe Marijine pobožnosti, priljubljenih
Šmarnic. Te prelepe pobožnosti se bođete tudi vi, mladi
prijatelji, sedaj jeli udeleževati. V Šmarnicah se prav
posebno vadimo v pravem češčenju Marijinem. V cerkvi
slišimo ali pa tudi doma beremo življenje nebeške Kra-
ljice, opisovanje njenih čednostij in zglede njenih po-
snemovalcev. Kaj bi nas moglo bolj nagibati, da se
tudi mi pridružimo številu njenih zvestih posnemo-

valcev? V litanijah in drugih molitvah pa prosimo, da bi tudi v resnici mogli to delati, za kar nas navdušujejo lepi zgledi. Ker v majniku najbolj častimo Marijo, smemo pričakovati pomoči pri posnemanju njene najlepše čednosti — *neomadeševane čistosti*. Ta Marijina čednost se sveti kakor solnce mej drugimi čednostimi. Ko je mala Bernardka prašala skrivnostno prikazen v Lurdu: „Povejte mi, kdo ste, ljuba Gospa!“

je dobila odgovor: „Brezmadežno spočetje sem.“ Njen najbolj časten naslov, njeno najlepše ime je gotovo — „*Brezmadešna*.“ Sveta čistost ji je najbolj priljubljena čednost.

Prelepo opisuje sv. Ambrož njeno čistost. „Marija“, pravi sv. škof, „je bila devica, ne samo po telesu, ampak tudi v srcu; nikdar ni omadeževala čistosti svojega duha s senco greha. Ponižna je bila v svojih mislih, resnobna v govorjenju, neutrudljiva v učenju, marljiva pri delu. Nikogar ni razžalila, vse je ljubila, spoštovala starost, ni zavidala svojih tovarišic, sovra-

žila je nečimurnost. Njene oči se niso radovedno ozirale, nobena njenih besedij ni bila nepremišljena, nobeno obnašanje posvetno.“

Čeprav je Marija prejela od Boga posebne milosti, da je ostala vedno čista, vendar se je posluževala vseh tistih pripomočkov, ki so potrebni za ohranjenje te čednosti. Kakor je solnčna gorkota potrebna cveticam, tako je *mo. tev* potrebna za ohranjenje lilije nedolžnosti. Zato je Marija veliko in pobožno molila. Svojo mladost je preživela v tempelju, večinoma v molitvi. V Nazaretu jo je angelj našel pri molitvi. *Pridno delo* varuje sveto čistost; lenoba pa je podoba mlakuže, kjer so raznovrstne nečiste živali. Marija je v tempelju s svetim veseljem predla, šivala in vezla. In kdo bi mogel popisati njeno skrbno delavnost v Nazaretu? Marija je bila vedno v *najboljši družbi*. Bogu posvečene device v tempelju so bile prve njene tovarišice. Večino svojega življenja je preživela v družbi najsvetejših oseb: Jezusa samega in čistega sv. Jožefa. Potem je bivala v družbi gorečih prvih kristijanov. Nedolžni sv. Janez je od Jezusa samega dobil prevzvišeno naročilo, da je smel skrbeti za Mater božjo. Marija je bivala *doma*, na javnem pa je hitela naglo naprej. Sveto pismo samo to povdarja, ko popisuje njeno pot k teti Elizabeti.

O, kako vzvišen, nebeško lep zgled sv. čistosti nam je Marija! Kako bi mogli njo prav ljubiti, da bi vsaj jeden žarek te njene čednosti ne zadel nas? Čisti so bili sv. Stanislav, sv. Berhman in sv. Alojzij; bili so angelji v človeškem telesu. To milost so si izprosili od Marije, katero so prav posebno častili.

A. Stroj.

